

VIDEOKUNSTARKIVET en liten illustrasjon

For undertegnede har videokunstarkivet hatt stor betydning. Det er paradoksalt at et medium som video, som har hukommelsen i form av magnetiske spor i sin kjerne, selv er utsatt for en forfallprosess som er ny for kunstneriske medier. Kunsten skal vare for ettertiden, men de nye elektroniske mediene er flyktige og ødelegges av forurensing og naturlig materiell oppløsning.

Min første video var opptak av mine kjemiske fotografier. Bildene eksisterte på en svart bakgrunn. Ved å panorere ut i kanten av bildet kunne jeg sømløst gå over til neste bilde, og slik lage en videosekvens. På Høvikodden fikk jeg låne studio og Svein Finnerud Trio improviserte musikk til videoen som ble spilt direkte inn på videobåndet. Den gangen tenkte vi at Umatic formatet hadde god holdbarhet. Det viste seg ikke å være tilfelle. Dette arbeidet var starten på min karriere som videokunstner. På bakgrunn av arbeidet fikk jeg et reisestipend for kunne reise til New York og studere video. Dette førte meg til Experimental Television Center, som siden har dannet mitt faglige miljø.

For noen år siden forsøkte jeg å spille av denne min første video. Masteren, og master-kopien var begge i ferd med å gå i oppløsning og kunne ikke spilles. Jeg lagret båndene på et trygt sted. Slik stod de helt til til Per Platou kontaktet meg og fortalte om videoarkivet og arbeidet med å digitalisere videokunstens historie i Norge. Ved deres hjelp har jeg fått digitalisert mine tidlige arbeider fra 80 tallet som jeg lagde på Experimental Television Center. Til slutt fikk vi også sendt mitt første bånd til England for å redde det, en operasjon som ble vellykket. I tillegg har jeg fått hjelp til å arkivere master-bånd under trygge forhold. Kunstnere er ikke alltid like flinke til å ta vare på sine tidligere arbeider, de tror ofte at det de gjør i dag er det som teller mest. Dette er jo ikke tilfelle, og slik er det ofte nyttig med en ytre instans som kan ta grep og ta vare på historisk og kunstnerisk viktig materiale.

Slik sett har den første perioden av mitt virke som video kunstner blitt ivaretatt takket være Videokunstarkivet. Jeg er organisasjonen dypt takknemlig, og håper de kan fortsette dette for ettertiden viktige arbeidet.

Kjell Bjørgeengen

Stabekk 21.09-2015